DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel IX. ZATURDAG den 17den MAART, 1821. N. 11.

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, *Drukker voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden.*

DE Schoutbynacht PAULUS ROELOFF CANTZ'LAAR, Ridder der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Gouverneur van Curoçao en onderhoorige Eilanden Bonaire en Aruba, en Opperbevelhebber van de Land en Zeemagt aldaar &c. &c. &c,

Aan de Ingezetenen des voormelden eilands Curaçao, salut! doet te weten:

Het heeft Zyner Majesteit onzen geliefden Koning behaagd te bevelen, dat de gewapende burger magt op dit eiland eene nieuwe organisatie zoude ondergaan, om op dien respectabelen voet te worden gebragt zoo als dezelve, overeenkomstig het vertrouwen dat door Zyne Majesteit in deze burgerÿ gesteld wordt, behoort te zÿn, ten einde, vooral nu, dat de handhaving van rust en goede orde en de verdediging der kolonie aan de bekende trouwe en gehechtheid der Ingezetenen aan vorst en vaderland en aan het land hunner geboorte en inwoning grootendeels zal worden toevertrouwd; uit hoofde der aanstaande vermindering van de alhier in garnizoen zÿnde militaire magt, waartoe Zÿne Majesteit des te gereedelÿker is overgegaan, om dat zulks tot vermindering der algemeene lasten en uitgaven strekt en er geene de minste zwarigheid kan bestaan het behoud der kolonie andermaal, in vele opzigten, te doen afhangen van hen die meermalen, in tÿden van gevaar en nood, de eer van de Nederlandsche vlag hebben weten op te houden en hunne haardsteden met manmoedigheid tegen allen geweld te beveiligen.

Deze reorganisatie, dewelke aan ons is opgedragen, zullen wÿ met zoo veel te meer ÿver bewerkstelligen, om dat zulks een korps betreft aan welks hoofd wÿ geplaatst zÿn, en dus niets zullen verzuimen wat tot luister van hetzelve kan strekken, of tot manhaftigheid daarvan kan bÿdragen, aangezien wÿ niets vuriger verlangen dan de roem van de Curaçaosche burgerÿ door alle gepaste middelen steeds staande te houden en zoodanige inrigtingen dienaangaande te zien stand grÿpen als welke aan Zÿner Majesteits bedoelingen mogen voldoen en tot algemeen welzÿn best raadzaam en noodig zÿn, geoordeeld geworden.

Wÿ willen dus geenzins twÿfelen of de Ingezetenen met alle bereidvaardigheid zullen mede werken, in alles wat van hen zoude kunnen worden gevorderd, om de schutterÿ alhier dien luister en die achtbaarheid te doen behouden welke, bÿ voortduring vertrouwen kunnen inboezemen en den souverein die geruststellende verzekering geven dat de band welke deze kolonie met Nederland sedert onheugelÿke tÿden vereenigt, met alle welwillendheid en manmoedig zal worden aangehouden, en de binnenlandsche rust en goede orde, wanneer die onverhoopt gestoord wordt, bÿ alle voorkomende gelegenheden naar behooren gehandhaafd.

Om aan den wil des Konings te voldoen en al het nut dat daarmede tot welzÿn van dit eiland bedoeld wordt, doelmatig te bereiken, is door ons een Reglement van organisatie, administratie en discipline voor de schutterÿ op dit eiland ontworpen en gearresteerd, en heden, door afkondiging ter observatie aan het publiek bekend gemaakt; weshalven wÿ tot het in werking brengen van het 2, 3, 4, 5, 6, 9, 11 en 56 artikel deszelven Reglements, de navolgende verordeningen hebben raadzaam geoordeeld en bÿ deze vaststellen:

1.—Dat de inschrÿving, ingevolge het 2de artikel, geschieden zal ter Secretarÿ van den Raad van Policie, voor eene commissie, welke zal bestaan uit den Secretaris van den evengemelden Raad en den Gouvernements Secretaris, dewelke daar in bÿ deze worden benoemd, zullende dus alle vaste Ingezetenen dezes eilands van welken rang of stand dezelve ook mogen zÿn, die den vollen ouderdom van achttien jaren hebben bereikt en het een en vÿftigste jaar nog niet zÿn ingetreden, met uitzondering nogtans van de drie eerste hooge ambtenaren en de leden van den Raad van Policie, van het Hof van Civile en Criminele Justitie en van het Collegie van Commercie en Zee-zaken, benevens de Secretarissen van Policie van Justitie en van het Gouvernement, gelÿk ook de Wÿk en District-meesters, vóór de opgemelde commissie ter inschrÿving moeten verschÿnen op zoodanigen dagen als door dezelve commissie zullen worden bepaald en publiek gemaakt, bÿ omroeping en aanplakking, als mede door middel van de Curaçaosche Courant; en in de districten, door toezending der bekendmaking aan de Districtmeesters om aan dezelve de noodige publiciteit op de gewone wÿze te geven.

2.—De bewoners van elke wÿk of van elk district worden te gelÿk opgeroepen, en de genen die tot een zoodanig vermelde wÿk of district behooren en op den bepaalden tÿd niet mogten zÿn verschenen, zullen vervallen in de pœne bÿ artikel 3 bepaald, en eene nadere oproeping van de commissie moeten afwachten; ende zulks tot voorkoming van wanorde welke anderzins zoude kunnen plaats hebben, wanneer de opgeroepenen zich op andere tÿden ter inschrÿving aandienen.

3.—Intusschen en tot dat de inschrÿving zal zÿn afgeloopen, zal niemand buiten voorkennis van de opgemelde commissie het eiland mogen verlaten, ten einde aldus voor te komen dat niemand de inschrÿving door het verlaten der kolonie voor een' korten tÿd ontduike; zullende derhalve gedurende dien tÿd niemand een paspoort mogen bekomen of op de monsterrol gesteld worden zonder dat hÿ een bewÿs zal hebben overgelegd dat hy vóór de commissie verschenen is; terwÿl nog aan iemand die in eenige der boeten, by artikel 2 vastgesteld, vervallen is, niet zal worden gepermitteerd zich van het eiland te begeven alvorens dat de voldoening der boeten zal zÿn gedaan of dat hÿ de andere pœnaliteit van gevangenis zal hebben ondergaan.

4.—Het register der ingeschrevenen zal door de commissie worden onderteekend en aan den Gouverneur ingeleverd.

5.—Dat de commissie, bÿ artikel 6 vermeld, ter beoordeeling over de vrÿstelling van de zoodanigen die, ingevolge het reglement, van persoonlÿken dienst ontslagen zÿn, zal bestaan uit den Raad Fiscaal den Majoor van de schutterÿ en den Secretaris van den Raad van Policie, welke heeren daartoe by deze benoemd worden, met magt om overeenkomstig het voorzeide reglement te handelen, hunne zittingen te bepalen en bekend te maken wanneer de belanghebbenden voor de commissie kunnen verschÿnen om hunne belangen voor te dragen.

6.—Het register bÿ de 4de afdeeling dezer vermeld zal door den Gouverneur aan de zoo evenbedoelde commissie worden toegezonden om te weten wie ingeschreven zÿn; en na den afloop van derzelver werkzaamheden zal dezelve een register, in duplo, van de vrÿgestelden met vermelding der redenen aan den Gouverneur inzenden.

7.—Den Majoor der schutterÿ, den Secretaris van den Raad van Policie en den Gouvernements Secretaris te stellen in de commissie welke ingevolge artikel 9 moet worden benoemd om de genen die ingevolge het reglement gehouden zÿn tot instandhouding der gewapende burgermagt te contribueren, respectivelÿk te plaatsen in zoodanige classe als de commissie, overeenkomstig een ieders omstandigheid zal oordeelen te behooren; staande het aan dezelve commissie onverlet om de genen die onvermogend zyn de contributie, zelfs in de laagste klasse, te betalen, geheel vrÿ te stellen.

8.—De opgemelde commissie wordt hierby gemagtigd om van de Wÿk-en District Meesters af te vragen de naamlÿsten of registers der bewoners hunner respective wÿken en districten, ten einde instaat te worden gesteld om daaruit, zoo wel als uit de lÿst der vrÿgestelden van perzoonlÿken dienst, welke door den Gouverneur aan dezelve zal worden afgegeven, de lÿst der contribuanten op te maken in zoo ver de op voormelde documenten genoemde personen niet onder de dienstdoende ingezetenen zÿn ingeschreven of volgens het reglement verpligt zÿn contributie te betalen.

9.—Na dat de voorzeide klassificatie zal zÿn gedaan, moet de commissie de lÿst der contribuanten behoorlÿk onderteekend, in duplo, aan den Gouverneur toezenden.

10.—De commissie ter doleantie, bÿ artikel 56 bedoeld wordende, zal bestaan uit de Heeren Raden B. A. Cancrÿn en C. B. Baron De Larreÿ leden van den Raad van Policie, en uit de leden der, bÿ de 7de afdeeling dezer, vermelde commissie tot klassificatie aan dewelke de magt wordt verleend om naar bevinding te handelen zoo als het behoort.

11.—Geen contribuant zal een paspoort mogen bekomen of op de monsterol geplaatst worden voor dat dezelve een bewÿs van den kwartiermeester der schutterÿ wegens het betalen der contributie zal hebben overgelegd.

Gedaan op Curaçao den 9den Maart 1821, het achtste jaar van Zÿner Majesteits regering.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van Zÿne Excellentie,
(w. g.) W. W. DUYCKINCK, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad dato utsupra.
(w. g.) W. W. DUYCKINCK. Gouv. Sec.

EXTRACT uit het Reglement van Organisatie, Administratie en Discipline voor de Schutterÿ op het Eiland Curaçao.

Art. 2.—Dezelve zal worden zamengesteld uit manschappen welke den vollen ouderdom van 18 jaren zullen hebben bereikt, en het 51ste nog niet zÿn ingetreden.

Te dien einde zullen alle vaste ingezetenen, welke in die jaren vallen, in een daartoe ingerigte register worden ingeschreven.

Art. 3.—Zÿ die zonder wettige redenen van verschooning ingebragt te hebben, bÿ de eerste oproeping tot de inschrÿving voor den schutterlÿken dienst afwezig blÿven, zullen verbeuren eene boete van 5 pezos van achtten, of gestraft worden met 8 dagen gevangenis, voor de 2de maal opgeroepen en niet gecompareerd zÿnde, noch goede redenen ter verschooning ingebragt hebbende, eene boete van 10 pezos van achtten, of 14 dagen gevangenis, en bÿ eene derde oproeping zonder goede redenen van verschooning afwezig blÿvende, zullen zÿ verbeuren een boete van 20 pezos van achtten, of eene maand gevangenis, onverminderd zoodanige andere constrengerende maatregelen als de gouverneur in zoodanig geval zal vermeenen te behooren.

Art. 4.—Tot den schutterlÿken dienst zullen, met uitzondering der bÿ art. 6 niet admissibel verklaarde personen, worden opgeroepen.

a. De meest geschikte ongehuwde ingezetenen van 18 tot 40 jaren.
b. De meest geschikte gehuwde van 18 tot 40 jaren.
c. De meest geschikte ongehuwde van 40 tot 45 jaren.
d. De meest geschikte gehuwde van 40 tot 45 jaren.
e. Alle geschikte manspersonen van 40 tot 50 jaren.

Alles met dien verstande, dat tot geene der volgende hierboven omschrevene klassen zal worden overgegaan, voor dat de manschappen in de naastvoorgaande vallende, eerst zullen zÿn ingelÿfd.

Deze aanwÿzing of designatie zal geschieden door den gouverneur, met overleg van den kommandant van het korps.

Art. 5.—Tot den schutterlÿken dienst zullen niet worden geadmitteerd

a. Lÿf en huisbedienden die tot den persoonlÿken dienst behooren en inwonen bÿ hun welke zÿ bedienen.
b. De genen die uithoofde van wangedrag, verkwisting &c. onder curatelen staan.
c. De genen welke in regten voor eerloos worden gehouden, gelÿk mede de zoodanigen welke bÿ voorgaande burger korpsen, om wangedrag, uit den dienst zÿn gecasseerd geworden.

Art. 6.—Van den persoonlÿken schutterlÿken dienst zullen worden vrÿgesteld

a. Die wegens ziekte of ligchaams gebreken, tot den wapendienst ongeschikt zÿn of gedurende den dienst zoodanig mogten worden.
b. De dadelÿk fungerende leden van de Raden van Politie en President en Raden van Justitie en de leden van het Collegie van Commercie en Zeezaken, met en benevens de secretarissen en deurwaarders en de wÿk en district meesters.
c. Alle ambtenaren welke, uit dien hoofde van den aart hunner bediening, niet op hunnen post als schutter, in cas van alarm, zouden kunnen verschÿnen.
d. Alle de genen welke in zÿner majesteits dienst te lande of ter zee zich bevinden.
e. Allen die den rang van officier in dienst van den staat te lande of ter zee of bÿ gewapende burgerkorpsen onder het Nederlandsch bestuur hebben bekleed, door honorabele demissie of pensioen den dienst hebben gekwiteerd, wanneer dezelve bÿ de schutterÿ, in hunnen voormaligen rang, niet weder kunnen worden aangesteld.
f. Alle bedienaars van den openbaren godsdienst van alle gezindheden, mitsgaders de fungerende kerkenraden en kerkmeesters van de onderscheidene christelÿke gemeenten als mede de parnassim en penningmeester der Israëlitische gemeente, met de assessoren derzelve gemeente, voor zoo verre zÿ zulks zonden verlangen.
g. De plaatselyke aangestelde schoolmeesters en de genen die op publiek gezag de jeugd onderwÿzen.
h. Allen die daartoe het regt verkregen hebbende, werkelÿk in de genees, heel en vroedkunde practÿk uitoeffenen.

De beoordeeling dezer vrÿstellingen wordt aan eene, door den gouverneur te benoemen commissie, opgedragen, die, in de beoordeeling van ziekten of gebreken, zullen worden bÿgestaan door den chirurgÿn van het korps, of door zoodanigen geneesheer of heelmeester als de commissie zelve zal goedvinden.

Art. 9.—De contribuanten zullen in vÿf klassen verdeeld worden, namelÿk van twintig, vÿftien, tien, vÿf en twee pezos van achten, welke jaarlÿks vooruit moeten betaald worden; en zal de plaatsing in deze klassen door eene door den gouverneur te benoemen commissie geschieden.

Art. 11.—Van alle contributie zÿn vrÿgesteld

a. Zÿ die volgens art. 5 tot den schutterlÿken dienst niet geadmitteerd worden.
b. De raad fiscaal, de raad contrarolleur der finantien, de leden en secretaris van den Raad van Policie, de president, leden en secretaris van den Raad van Justitie, de president, leden en secretaris van het Collegie van Commercie en Zeezaken, de Gouvernements secretaris en de wÿk en district meesters op dit eiland.
c. De leden van huisgezinnen in hetzelfde huis wonende, bÿ aldien twee of meer uit zoodanig huisgezin tot den persoonlÿken dienst in de schutterÿ geroepen zÿn, met dien verstande, dat gehuwde zoonen en dochters bÿ hunne ouders inwonende, zullen begrepen worden een afzonderlÿk huisgezin uittemaken.
d. Allen die in werkelÿken militairen dienst zÿn.

Art. 56.—Van de quotisatie in art. 9 vermeld, zal aan ieder contribuant tÿdig worden kennis, gegeven met aanwÿzing waar en wanneer de commissie voor de doleantie hare zitting zal houden, hunnende, de zoodanigen, welke zich bezwaard mogten achten, zich aldaar adresseeren ter bekoming van redres, bÿ welker beslissing de zaak zal blÿven berusten, ten zÿ de Gouverneur mogt goedvinden, in enkelde gevallen daaromtrend anders te beslissen.

Na afloop der doleantie zullen de lÿsten waarutt de rangschikking zal kunnen blÿken, door deze commissie onderteekend, in duplo, aan den Gouverneur worden ingeleverd.

Provisioneel gearresteerd door den Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden den 20sten Februarÿ 1821.

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnnatie van den Gouverneur,
(w. g.) W. W. DUYCKINCK, Gouv. Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, den 9den Maart 1821.

(w. g.) W. W. DUYCKINCK, Gouv. Sec.

Den 12den Maart 1821.

DE Commissie by dispositie van zyne Excellentie den Gouverneur dezer eilanden dd. 9den dezer benoemd tot de inschryving welke by het Reglement van Organisatie voor de Schuttery alhier is voorgeschreven, maakt hierby bekend dat dezelve op aanstaande Maandag, Woensdag, Donderdag en Vrydag den 19, 21, 22 en 23sten dezer maand van 'smorgens negen tot 'snamiddags te twee ure, ter Secretary van den Raad van Policie zal vaceren om de bewoners van de Willemstad op de voormelde dagen in te schryven; zullende daarmede worden aanvang gemaakt met de Wyk No. 1 op Maandag, waarop Wyk No. 2 op Woensdag, Wyk No. 3 op Donderdag en Wyk No. 4 op Vrydag volgen zal.

De Commissie voormeld,
W. PRINCE,
Sec. van den Raad van Policie.
W. WEBB DUYCKINCK,
Gouvernements Secretaris.

Den 17den Maart 1821.

OP aanstaanden Dingsdag den 20sten dezer, zal op het Drukkery Kantoor uitgegeven worden en te bekomen zyn

HET
REGLEMENT
VAN
ORGANISATIE, ADMINISTRATIE
EN
DISCIPLINE
VOOR DE
SCHUTTERIJ
OP HET EILAND CURACAO,
Ingenaaid in 8vo.

Den 9den Maart 1821.

NAAR AMSTERDAM.

Zal uiterlyk op aanstaanden Zaturdag den 24sten dezer vertrekken,

DE BRIK

MARIA & JACOBA.
Kapt. J. J. BART.

De gene die eenige vorderingen tegen bovengemeld vaartuig hebben, worden ten laatste verzocht, hunne rekeningen vóór den 24sten dezer ter betalihg inteleveren, ten kantore van
THs JUTTING & ABm. DE VEER, JUNIOR.

March 9, 1821.

FOR AMSTERDAM.

THE BRIG

MARIA & JACOBA,
J. J. BART, Master.

Will sail positively on Saturday the 24th inst.

All persons who have any demands against the above vessel, are requested to present the same for settlement previous to the 24th instant, at the Store of
THs. JUTTING & ABm. DE VEER, JUNIOR.

March 2, 1821.

FOR NEW-YORK.

The fast sailing coppered and copper fastened schooner

A T A L A N T A,
DAN. GOLDSMITH, Master.

Will sail about the 20th instant. For freight or passage apply to

A. DEMEZA.

The public are likewise cautionned not to credit the crew of said schooner, as no debt contracted by them will be paid by the captain or consignee.

Den 15den Maart 1821.

BEKENDMAKING.

TER kennis van het Publiek wordt hierby gebragt, dat de Commissie uit den Raad van Policie ingevolge Publicatie van Gouverneur en Raden dd. 20sten February 1821, op aanstaanden Woensdag den 21sten Maart des morgens te 10 ure op het Gouvernements Huis zitting zal houden. Voorts, dat de zitting dier Commissie tot nadere kennisgeving toe, bepaald zal blyven op den laatsten Woensdag van elk kwartaal des morgens te 10 ure.

De Raad Contr. der Financien,
NUBOER.

Fiscaal's Kantoor, den 16den Maart 1821.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 20, en
De Ronde Broden 21 oncen.

Op pœene als by publicatie is gestatueerd,
Per order van den Raad Fiscaal,
SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

Den 17den Maart 1821

DE ondergetekenden door de Weduwen C. W. Jutting en A. A. Beutner benoemd en aangesteld zynde als derzelver speciale gevolmagtigden, tot het verëffenen der onafgedane zaken van de Kompagnieschap, gecanteerd hebbende onder de firma van Jutting & Beutner, waaronder ook begrepen zyn de onafgedane zaken van den gewezene Drankwinkel van wylen J. C. Scholtz, bunedelen in eigendom toebehoord hebbende, geven hierby kennis aan de genen die aan gemelde Kompagnieschap en Drankwinkel verschuldigd zyn dat zy den Procureur M. Ricardo gemagtigd hebben tot de invordering der uitstaande rekeningen, dewelke aan hem zyn ter hand gesteld. Zullende zyne kwitantie by de betaling ten vollen valideren, terwyl ieder debiteur wordt verzogt om zyne schuld ten spoedigste te komen afdoen, zullende de nalatige debiteuren andersints zich zelven de nadelige gevolgen daarvan te wyten hebben.

THS. JUTTING, qq.
C. L. PARKER, qq.

Para vender en la Imprenta.

LETRAS DE CAMBIO, y CONOCIMIENTOS, en la lengua Española.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste

INGEKLAARD—MAART.

12. brik Constitution, Delgado, P. Cabello
13. —— Jan, Martins, Savanilla
golet Maria, Domingo, Coro
14. bark Fanfan, Guyot, Aruba
golet Theadora, Simon, La Guayra
bark Sally, Williams, Nieuwpoort
15. golet Dorothea, Debrot Maracaybo
16. bark Union, Castro, Maracaybo en Aruba
—— Experiment, Columbia, St. Thomas
golet Maria, Alvares Coro

UITGEKLAARD—MAART.

12. golet Twee Vrienden, Bareth, St. Thomas
—— Allfair, Chayto Mobile
14 —— Gen. van Starckenborgh, De Pool, St. Thomas
—— San José, Perez, Maracaybo
15. —— Beauty, Marcantonio, Zee
bark Sally, Williams, Maracaybo
—— Beauty, Van Starckenbergh, Coro
16. brik Ladies Delight. Scribner, New York

Z. M.'s brik de Merkuur, kapt. De Quartel, kwam alhier Maandag van een' kruistogt aan.

By een vaartuig, dat laatstleden Dingsdag alhier van La Guayra aankwam, vernemen wy dat de wapenstilstand verlengd is, zonder den juisten tyd te melden; ook waren te Caracas twee kommissarissen van Bolivar aangekomen, welke er zeer wel ontvangen werden, en eene eerewacht toegeschikt werd; deze kommissarissen zouden binnen 8 of 10 dagen naar Spanje vertrekken, en men zegt dat het doel hunner reis is om de erkenning der onafhankelykheid te verkrygen.

AMERIKA.

Portugeesche omwenteling.—Een brief gedagteekend den 29sten November laatstleden, uit Pernambuco, meldt, dat de onderdanen van zyne K. M. koning Johannes, groote vorderingen maken tot de onafhankelykheid. De schryver geeft de byzonderheden op van een gevecht, dat sommige van het volk, bestuurd door eenen priester, met de koninglyke troepen hadden, en waarin de eerste geslagen werden; doch niet voor dat zy negentig mannen gedood en gewond hadden, onder dewelke zich een kolonel en twee officieren bevonden. Men zegt, dat dit leger, door dezen geestelyken krygsheer bestuurd, bestond uit "mannen, vrouwen, en jongens onder de tien jaren, die gereed waren te sterven, en zich niet over te geven." Dertig van hun werden gedood en gewond, en de overige waren in Pernambuco in gevangenis gebragt. Het belangrykste gedeelte van dit berigt, leest men in het volgende *naschrift van den 3den December:*

"Wy hebben zoo even van Rio gehoord, dat koning Johannes in den eisch van zyne onderdanen te Portugal heeft toegestemd, om eene constitutie gelyk die van Spanje in zyn ryk daar te stellen; dit heeft vele vreugde en wederzydsche gelukwensching in deze plaats veroorzaakt."—*N. Y. nieuwspapier*, 18*den Jan.*

Ongelukkige schipbreuk.—Een heer die verleden avond van Kaap Cod in deze stad aankwam, berigt ons, dat een schip te huis behoorende te Newburyport, van Guadeloup en St Thomas, geladen met 350 oxh. melasse, 20 oxh. zuiker en 20 oxh. rum, verleden Maandag nacht op Easthem, Kaap Cod, vervallen was, en het grieft ons er by te voegen, dat de kapitein, de eerste stuurman, twee passagiers en 5 der matrozen omgekomen zyn. De tweede stuurman en 3 der matrozen waren, schoon zwaar door de vorst beschadigd, gered. Wy vernemen dat er alleen 4 oxh. rum behouden waren; en dat het waarschynlyk is, dat het ongeluk geschied was, door dat zy zich vergist hebben, met het licht van Chatham voor dat van Truro. Het schip raakte aan de Norsette's uithoek vast, op laag water, en brak terstond aan stukken.—*Boston*, 30*sten Dec.*

Men konde als iets wonderlyks aanmerken, dat de geheele bevolking van Engeland, op een groot gedeelte minder dan een vierkante myl kan staan, gerekend op 6 man de vierkante el, komt de myl op 18,558,600 man.

(*Uit den Moniteur.*)—Berlyn, 14den October.—Dr. Mallinkrod heeft onlangs zyn proces tegen generaal Thielman gewonnen. Men zal zich herinneren dat hy (de doctor) voor den regtbank van Cloves is gebragt, om dat hy geschreven heeft dat de soldaten de order des konings, aangaande de verstoring van de godsdienstige plegtigheden op Dingsdag, niet geacht hebben. Deze regtbank heeft de docter tot eene gevangenis van verscheidene maanden veroordeeld; die van Magdeburg verminderde de straf, en de hoofd regtbank heeft het vonnis vernietigd, tot zoo ver de onkosten betrof, verklaarde dat daar Mallinkrod de waarheid gezegd heeft, hy daartoe ongetwyfeld regt had

De volgende verschrikkelyk voorbeeld, van godsdienstige dolheid, is getrokken uit de Rockinghom Gazette: Eene arme vrouw poogde zich verleden Zaturdag in de bosschen den keel af te snyden, op de pynelyke overtuiging dat zy niet zalig zoude worden. Het is zeldzaam, dat men van zulke droevige gevallen hoort. Haar karakter was in het algemeen achtingswaardig, en zy leefde met haar man en familie in een huizelyk geluk, doch zy verbeelde zich dat zy het voorwerp van de goddelyke wraak was, en haar ellende had dien hoogte bereikt, dat zy het besluit nam van zich als hier voren gemeld is van kant te helpen.—Op dat verschriklyk oogenblik, scheen hare krachten haar begeven te hebben, want de wond was niet doodelyk, maar het was zoo erg dat zy verbazend veel bloed verloren heeft, want toen zy ontdekt was, bevondt men haar zeer zwak. Men had haar nog gered, maar ongelukkiglyk viel de jongeling, die men tot hare hulp gezonden heeft in flaauwte, toen hy de wond wilde verbinden, op het zien van den beklagenswaardigen staat van de lyder, en het bloed waarmede de vloer bedekt was.—Hierdoor verloor men tyd, en voor dat men haar verdere bystand konde verleenen, was zy een lyk

His Majesty's brig Mercury, capt. De Quartel arrived from a cruze on Monday last.

By the arrival of a vessel last Tuesday from La Guayra, we learn that the period of the armistice is prolonged, but to what extent we know not. Two deputies of general Bolivar arrived at Caracas, and were received with the greatest cordiality. A guard of honor has been assigned to them, and they will in 10 days proceed to Spain. The object of their embassy is not yet ascertained, but it is presumed that the acknowledgment of the Columbian independence is the leading feature of their instructions.

The Gazette of Bogota of the 7th Jan., contains the following intelligence:

DEPARTMENT OF QUITO.

The major Antonio Muños, informs his excellency the vice president, in a dispatch dated the 8th December, that the province of Cuenca has proclaimed its independence of Spain, and appointed a supreme junta; that in consequence of the approach of the expedition sent by the Patriot Junta of Guayaquil against Quito, the districts of Ambato, Riobamba, Quarenda and Tacunga have likewise delclared themselves independent; and that of those districts 2000 men have enlisted themselves in the army of the Liberator; that these combined troops were in the month November in the city of Machachy, nine miles distant from the capital.

Major Muños arrived in the harbour of Buenaventura, last from Guayaquil, after having performed his embassy to Chili. We expect a circumstantial account of the result of his mission, as soon as the government receives his dispatches.

We have received intelligence that the province of Rio de la Hache has also united itself spontaneously to the Republic. Thus is the year 1820 happily terminated. Of the whole department of Cundinamarca, there is nothing left to Spain but Carthagena, and the Isthmus of Panama: fourteen provinces enjoy already the fruits of Independence. In the department of Venezuela, seven provinces have already separated themselves this year, among which are Merida, Truxillo and Barcelona. The depatement of Quito we question not, is at this moment entirely independent. If the progress of liberty in the year 1821 be as favorable as in the preceding one, there will be no Spaniard found, at the expiration thereof, in the whole territory of Colombia, armed against the freedom of that country.

Portuguese Revolution.—By a letter received from Pernambuco, dated 29th Nov. last, it appears that the subjects of his catholic majesty king John, are making great advances towards independence. The writer gives the particulars of an engagement, which some of the people, led on by a *priest*, had with the royal troops, in which the former were defeated; not, however, until they had killed and wounded ninety men, among whom were a colonel and two officers. The army, led on by this *spiritual* warrior, is said to have been composed of "men, women and boys, not ten years old, prepared to die and not surrender." Thirty of them were killed and wounded, and the rest were carried prisoners into Pernambuco. The most important part of this information is that contained in the following *postscript, 3d December:*

"We have just heard from Rio, that king John has fallen into the views of his subjects in Portugal, and agreed to sanction a constitution for his dominions similar to that of the Spanish; this has diffused much joy and mutual congratulations in this place."—*N Y. paper Jan.* 18.

A letter from Sierra Leone, of the 5th Sept. states, that the Portuguese commissioners have cast captain Leeke, of the Myrmidon, and captain Sandilands, Morgiana, in 4000*l.* damages, for the improper detention of a slave schr. she having only one slave on board at the time the boats got alongside; and as the treaty with the Portuguese government speaks in the plural, the conscientious judges consider there must be slaves on board to secure the condemnation of the vessel. This decision of the Portuguese commissioners has so alarmed the squadron, that slave trading will again revive, for who will run the risk of such heavy damages when there is no compensation or reward held out to those engaged in the detention.

It may be thought wonderful that the whole population of England could stand on considerable less than a square mile. Allowing six men to the square yard, the mile would accommodate eighteen millions, five hundred and eighty-five thousand six hundred men!

The following horrible instance of religious madness is taken from the *Rockingham Gazette*: A poor woman in the Groves, last Saturday, attempted to cut her throat under the painful conviction that she could not be saved. We have seldom heard of a more distressing case. Her character was altogether respectable, and she lived with her husband and family in great domestic comfort. Yet she had persuaded herself that she was an object of Divine inexorable wrath, and her misery became so intolerable, that she resolved to end it by committing the dreadful act above stated. At the awful moment, however, her fortitude seems to have failed her, for the wound inflicted was not mortal, but so severe as to cause an immense effusion of blood, which, when she was discovered, had brought her to a state of great debility.—Still she might have been saved, but unfortunately the young man sent to examine her, on the point of putting in the needle to sew up the wound, fainted away, oppressed by the distressing sight of the patient and the blood with which the room was deluged. Thus time was lost, and, before farther assistance could be obtained, she was a corpse.

The famous Ali Pacha in order to conciliate the favour of the English, and save himself from the fury of the Turks, has had a whole length portrait of himself painted, which he intends to send to the king of England. He is represented holding in his hand a modern Greek manuscript, which he has dictated in a pure style, although he never learned to read or write. The manuscript, when translated, runs thus:—I was born in Albania, of noble parents, and am the son of Basche. My father, like all his ancestors, rendered important services to the inhabitants of that country. He died when I was six years of age. Then, alas! the friends and enemies, to whom my father had been a benefactor, declared against me, like hungry wolves seeking to devour their prey; but the Almighty, who had destined me to long life and glory, snatched me from their teeth, and preserved me from evil. Not only did he shelter me under his powerful arm, but he enabled me to combat with and destroy my enemies by a bloody war, even at a time when I had scarcely any means of my own; so that, with the will of God, I rose into glory, and received from my king honours, riches, and innumerable treasures. The Franks, my neighbours, thought that I had not obeyed my king, but they were mistaken, for I have been always devoted and submissive to his great power.—Arrived at the height of riches and honours, I combated my enemies, destroying and persecuting some by fire and steel, and others by divers methods. I subjugated all Albania; I governed other countries, even some of those belonging to the Franks; I destroyed and exterminated scoundrels and assassins; I have loaded the just with honours, aggrandized the humble, enriched the poor, and abased the wealthy. Although become immensely rich and glorious, I have never been content and satisfied, never had enough—I have appeared, I have seen, I am passed away. I have fled, I have lost glory and riches. I acknowledge that every thing in this world is vanity—every thing is as nothing—vainty of vanities!"—*Paris Paper.*

Law of Libel.—(From the Moniteur)—Berlin, Oct. 14.—Dr. Mallinkrod has just gained his process against general Thielman. It will be recollected that he (the doctor) had been brought before the tribunal of Cleves, for having written that the soldiers did not respect the orders of the king, not to disturb religious ceremonies on Tuesdays. The tribunal of the first instance had condemned the doctor to an imprisonment of several months. The court of Magdeburg diminished the duration of his punishment, and the superior tribunal has now annulled the judgement, as far as the expenses are concerned, declaring that as Mallinkrod only said the *truth*, he had undoubtedly *the right to do so*—(Oh! monsterous.)

Novel occurrence.—A letter directed to a person in this town, which had not been taken up at the post office, and was of course at the end of three months, transmitted to the general Post-office, as a dead letter, was recently returned to the Post-office here, on account of its containing money. The writer stated, that he had sometime ago cheated the person to whom the letter was directed, and enclosed a five dollar bank note, as restitution and recompence; advising, at the same time, that if the recipient had cheated any one, he should "do likewise." The receiver declares he has no knowledge of the writer, and observes that he has been cheated by so many, he cannot even guess at the individual.—*Providence Patriot.*

Wholesale Suing.—Two hundred and seventy writs have been issued for the Branch of the U. States Bank, at Cincinnati, for debts amounting in the whole to *one million six hundred thousand dollars.*

SPEECH OF Mr. PHILLIPS,

[Delivered at the annual meeting of the London Hibernian school society, held at Sligo.]

Sir—I have very great pleasure in acceding to the request of your zealous secretary, and proposing a resolution of congratulation on the success of this institution, and of approbation of the sacred principles on which it has been founded. I confess, that until I perused the report with which he was so polite as to furnish me, I had a very imperfect idea of the value of this institution, or of the great gratitude which we owe to our generous English brethren, who have so nobly and disinterestedly established it amongst us. It is an emanation of that glorious spirit which has spread their name among the nations of the earth, and made that name synonymous with every virtue. I had no idea that no less a number than 50,000 of the infant population of this kingdom, including two thousand children of our own country, who now crowd this hall with pious gratitude, were thus gratuitously receiving from them the blessed fruits of education and religion. How gratifying it is to turn from the abominable and infernal perjuries by which the public mind is now hourly polluted, and the public heart afflicted and the public morals insulted, to the contemplation of such a subject! Fifty eight thousand children, raised from the mire of ignorance and superstition—redeemed from a state of almost brutal barbarism, and led through the temple of knowledge, even to the very altar of God, is a spectacle which I envy not the man who can behold it without enthusiasm. In this country it borrows from circumstances even an adventitious interest, for surely there never was a country more ripe for its exhibition—never was there a land more full of fine intelligence, obscured and darkened, or of noble impulse, more miserably perverted. The mind of Ireland has by no means hitherto had fair developement. Acute but inactive—magnificent but uncultivated, the passing stranger beholds the people as he does their country, with admiration it is true, but still with mournful admiration, at their neglected grandeur and their unproductive loveliness.—It has been to little purpose that the genius of the nation has occasionally burst the bondage that enthralled it; that nature, as it were to vindicate herself, has shot some spirit of light athwart the gloom, in whose lustre the land became for a moment visible—it was but for a moment, and the cloud it touched scarcely retained a tinge of the profitless phenomenon.—There was no permanent source whence its radiance could be fed; and the mere glimmerings of unassisted nature struggled but faintly through the denseness of the atmosphere. To rescue the country from this foul digrace—to dispel the mist of barbarism and ignorance, with their attendant train of vices and of crimes—to elevate the peasantry from vice and superstition to a moral practice and an holy contemplation, your institution has been founded. A glorious work, and worthy of a christian! A work characterized by the most glowing benevolence, and not less replete, even in a worldly sense, with the wisest and the soundest policy, for you may depend upon it that, sooner or later, national good cannot fail to flow from a moral regeneration. The sobriety, the temperance, the good faith, the industry, naturally consequent upon early culture, will, in time, "like a rich stream run back and hide their fountain." The principles of freedom, by being better understood, will become of course, more fondly cherished; the impolicy, as well as the impiety of crime, by being more clearly proved, will be, of course, more sedulously avoided. An educated slave—an educated criminal, are moral contradictions. In the very dawn of knowledge, the phantoms that affright, and the vices that despoil us, gradually disappear; and it is only when its light has vanished, that you find ignorance and superstition crawling from their cavern, and amid spectral shapes and borned apparitions, taking their incubus station upon the bosom of society. If truths like these needed an example, all history is eloquent on the subject. No barbarous country ever rose to greatness and continued barbarous. No peasantry ever yet became educated without becoming comparatively virtuous—the spirit of inquiry consequent upon literature, and the spirit of genuine freedom, have been in general co existent, and flourished and decayed together. Turn your eyes to Athens in the ancient time—the temple alike of liberty and letters—the seat of the arts—the mount of the muses—the immortal shrine of all that could constitute the heathen's immortality, where even battle smoothed his rugged front, and the warrior's sword was garlanded with roses! Behold her now! her sages silent, and her temples fallen—an Ottoman slave enthroned amid her ruins, and a degenerate people crouching to the Turk, even oh shame! even within sight of Marathon! Yet there, where Mahomet now revels in contented ignorance, Socrates was heard and Solon legislated, and echo listened to the thunder of Demosthenes. Look in our own day to a part of our own empire, the once neglected Scotland—the country from whose lake and moor and mountain the imperial conqueror strode without a thought. What is she at this day? A land of less crime, because of more intelligence, than any in the world; wherever her name is mentioned, literature hails it; wherever her people tread, temperance and industry attest their presence; a primeval piety consecrates her church; peace and plenty meet upon her plains, and the laurel, which her genius and her heroism has won, is intertwined with a palm-leaf of an immaculate morality. Let Scotland then, even if she stood alone, prove the advantage of an educated peasantry; and should the sceptic awake not at her voice, may the spirit of Burns pass across his slumber, and burst upon him in the blaze of its refutation.

But I feel I am injuring the cause of this institution when I view it either in the light of temporal policy, or of temporal fame. Yes, though I am convinced that the most permanent foundations of a peoples' prosperity are only to be laid in the popular civilization—though I am convinced that crime decreases, and industry advances in exact proportion to the progress of knowledge, still I acknowledge in your ambition a much nobler object, in comparison of which the fame and wealth and dignities of this world are but as the rainbow's gem that sparkles and disappears. Oh! you are right when lighting up the torch of knowledge, to invoke no flame but that of heaven to illumine it. The lights of earth are transient and uncertain—vapours that only dazzle, to mislead and shine the brightest on the eve of their extinction; but the beam of heaven is steady and eternal—it enters the soul—it expands and rarifies, and lifts it to a region where human vanity has no voice, and human splendours are but darkness. You are right in making the Bible the primer of the infant—place it in his hand by day—place it on his pillow by night. Full of glorious thought and glowing images, it will inspire the fancy—full of noble sentiment and virtuous precept, it will form the principles—full of holy zeal and heavenly inspiration, it will guide exact, and purify the faith; and it is a wise philosophy which associates it with that season whose impressions fade not even in nature's winter. When the daring infidel interposes its mysteries, in order to rob those children of its morals, ask him, What is this world but a mystery? Who can tell how nature performs her simplest operations? Ask him to tell you how the flower acquires its perfume, the eagle his vision, or the comet its resplendence? Ask him to tell you how those glorious plannets roll around us in their lucid circle, or how that miraculous order is manifested which holds throughout creation, even from the minutest worm that grovels in the dust, up to the pinion that plays amid the lightning. These are mysteries, and yet we see them; and surely we may trust the word of him who, in his own good time will teach us their solution. Meanwhile, amid the bigot's cant, and the polemick's railing suffer those little children to come unto the lord.—They will bless you with their lips, in their lives, and in their deaths—the God to whom you have turned them will bless you—the country to which you have restored them will bless you; and should your own little ones ever mourn a parent, the Great Spirit will recollect the deed, and surely save them from the perils of their orphanage. In the discharge then of this sacred duty which you have thus voluntarily undertaken, listen not to the imputation of any unworthy motive; remember that calumny is the shadow of merit, and that though it ever follows, it never overtakes it. Were the solitary charge which hostility has flung on, even true, it is, in my mind, under your circumstances, not a crime but a virtue. You use no weapon but the bloodless gospel you assume no armour but the nakedness of truth; and in a good cause, and with an earnest conviction, I would rather court than avoid this accusation of proselytism. The foreign and pious potentate who made the charge should be the very last to utter it; for debased, as I admit and deplore, that the Irish peasant politically is, still he and his predecessors, as far as in them lay, have left him illiterate, imbruted, and debased—fallen in his mental debasement even below the level of his political degradation. But the accusation is untrue. You have not borrowed even a rag from the establishment—the word ascendancy is not heard within your walls. You have studiously excluded every book of controversy.—You have rejected no one on account of his creed, and you have invited the scrutiny of every pastor of every persuasion—you have introduced the Bible unspotted by a single pen of this world. You have allowed the saints, the sages, and the martyrs of Christianity, to unrol with their own hands the records of their wisdom, their sanctity, and their fortitude. You have expunged the comment whether of council or synod, or conclave, or convocation, and left the sacred historians to tell, in the phrase of an inspired simplicity, the miracles, the sufferings, and the triumphs of the gospel, from the Conception to the Cross! Sir, if this produce proselytes, such cónversion can have its origin only in the truth. In one sense, indeed, you do profess to proselytize, but it is from vice to virtue, from idleness to industry, from ignorance to knowledge, from sin to salvation.—Go on then, and may prosperity attend you, and when your enemies are clamorous, be yours only answer this: "Behold—fifty-eight thousand subjects restored to the state—behold fifty-thousand souls introduced to their Redeemer!!" Proceed and prosper. Let the sacred stream of your benevolence flow on, and though momentary impediments may oppose its progress, depend upon it, it will soon surmount them the mountain rill, and the rivers of the valley will in time and in their turn become tributary—the roses of Sharon will bloom upon its banks—the maids of Sion will not weep by its waters—the soil it has fertilized will be reflected on its surface, and as it glides along in the glory of the sunbeam, the sins of the people will become regenerate in its baptism.
